

۴۱۲۸۶
۱۳۸۰ / ۹ / ۱۰

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالی

حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای کریمی
رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۱۴۴۷ / ۱۱ / ۸۰ ص ۷
تاریخ ثبت: ۱۳۸۰ / ۹ / ۱۰
اقدام کننده:

لایحه "تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران" که بنا به پیشنهاد شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی در جلسه مورخ ۱۳۸۰/۸/۶ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، به پیوست جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می گردد.

۲۴۶۷۴/

سید محمد خاتمی

رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، شورای نگهبان، دفتر معاونت حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت بازرگانی، دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیأت دولت.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

نظر به عدم تکرار مقررات مندرج در بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پنجساله دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در قانون برنامه پنجساله سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و مسکوت ماندن چگونگی فعالیت مناطق ویژه اقتصادی ایجاد شده در کشور و با توجه به اینکه یکی از ابزارهای لازم برای توسعه صادرات و ایجاد اشتغال در کشور کاهش مقررات جاری است که این امر از طریق تأسیس مناطق ویژه اقتصادی میسر است، لذا لایحه تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جهت سیر مراحل قانونی به شرح زیر تقدیم می گردد.

لایحه تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران

قسمت اول: هدف

ماده ۱- به منظور پشتیبانی از تولیدات داخلی و برقراری ارتباط تجاری بین المللی و تحرک در اقتصاد منطقه‌ای و تولید و پردازش کالا، انتقال فناوری، توسعه صادرات غیر نفتی، ایجاد اشتغال مولد، جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی، و عبور خارجی، صادرات مجدد (ترانزیت) و انتقال کالا (ترانشیب)، به دولت اجازه داده می‌شود مناطقی را با عنوان منطقه ویژه اقتصادی ایجاد نماید.

تبصره - مناطق ویژه اقتصادی برای فعالیت‌های اقتصادی معین ایجاد می‌شوند و تعیین اهداف، برنامه‌ها، محدوده جغرافیایی، نوع و حدود فعالیت مجاز در هر یک از آنها بر عهده هیأت دولت خواهد بود.

قسمت دوم: تعاریف و کلیات

ماده ۲- در این قانون واژه‌های زیر بجای نام‌ها یا عبارت‌های مشروح مربوط به کار می‌رود:

کشور	کشور جمهوری اسلامی ایران
گمرک	گمرک جمهوری اسلامی ایران
منطقه	منطقه ویژه اقتصادی
سازمان	سازمان هر منطقه ویژه اقتصادی

ماه ۳ - هیأت وزیران در اجرای این قانون مسؤولیت‌های زیر را نیز بر عهده دارد.

الف - ایجاد یا تعیین و تغییر سازمان مسؤول منطقه اعم از دولتی و غیر دولتی

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

ب - تصویب ضوابط لازم برای هماهنگی فعالیت های مناطق ویژه اقتصادی.

ج - تصویب برنامه ها و فعالیت های توسعه ای در چهارچوب برنامه توسعه کشور

د - نظارت بر فعالیت های مناطق در چهارچوب برنامه ها و اهداف مناطق

ماده ۴- سازمان می تواند با حفظ موقعیت رقابتی منطقه، علاوه بر خدماتی که دستگاهها ارائه می نمایند با تصویب هیات وزیران در مقابل ارائه خدمات عمومی، زیربنایی و مهندسی و تسهیلات مواصلاتی، بهداشتی، فرهنگی، ارتباطات، آموزشی و رفاهی از اشخاص حقیقی و حقوقی براساس تعرفه ای که تنظیم می کند وجوهی را دریافت نماید.

تبصره - اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به کار تولید کالا و خدمات فعالیت دارند، برای فعالیت در محدوده منطقه از پرداخت هر گونه عوارض معمول در کشور معاف می باشند.

ماده ۵ - فعالیت های اقتصادی سازمان منطقه صرفاً در حدود فعالیت هایی است که بر اساس این قانون مجاز می باشد.

ماده ۶ - مناطق ویژه اقتصادی، علاوه بر استفاده از امکانات و تسهیلات و امتیازات این قانون از تسهیلات و امتیازاتی که در مقررات جاری کشور موجود بوده و یا ایجاد گردد نیز برخوردار می باشند.

ماده ۷- نحوه هزینه کردن درآمدها و سایر منابع سازمان مسؤل منطقه بر اساس بودجه سالانه آن منطقه که توسط سازمان و در چهارچوب سیاستگذاری دولت و برنامه ها و فعالیت های سازمان تهیه شده، خواهد بود.

ماده ۸- صدور مجوز برای انجام فعالیت اقتصادی، عمرانی، ساختمانی و خدماتی مطابق سیاست ها و ضوابط و مقررات دولت در چهارچوب طرح جامع و کالبدی مصوب هر منطقه در اختیار سازمان مسؤل آن منطقه می باشد.

تبصره : در موارد تخلف از ضوابط و مقررات یاد شده در فوق دستگاههای ذی ربط مراتب را به سازمان مسؤل منطقه اعلام می نمایند و سازمان مکلف به رفع تخلف می باشد.

قسمت سوم : مقررات ورود و صدور کالا

ماده ۹- مبادلات بازرگانی مناطق با خارج از کشور و یا با سایر مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری و صنعتی پس از ثبت در گمرک از حقوق گمرکی، سودبازرگانی و کلیه عوارض ورود و صدور تحت هر عنوان معاف بوده و مشمول محدودیتها و ممنوعیت های مقررات واردات و صادرات به استثنای محدودیتها و ممنوعیت های قانونی و شرعی نمی شود و مبادلات بازرگانی مناطق با سایر نقاط کشور به استثنای مناطق یاد شده در فوق تابع مقررات، صادرات و واردات می باشد.

تبصره - کالاهایی که برای بکارگیری و مصرف، از سایر نقاط کشور به مناطق حمل می گردند، از موارد نقل و انتقال داخلی کشور است، ولی صادرات آنها از منطقه به خارج از کشور تابع قانون مقررات صادرات و واردات می باشد.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

ماده ۱۰- خرده فروشی کالا در منطقه صرفاً برای نیازهای مصرفی داخل منطقه مجاز است و همچنین ورود کالا به صورت مسافری به هر میزان از مناطق به سایر نقاط کشور ممنوع می باشد.

ماده ۱۱- وارد کنندگان کالا به مناطق می توانند تمام یا قسمتی از کالای خود را در مقابل قبض انبار تفکیکی قابل معامله که توسط سازمان منطقه صادر خواهد شد به دیگران واگذار نمایند. در این صورت دارنده قبض انبار تفکیکی صاحب کالا محسوب خواهد شد.

ماده ۱۲- کالاهای تولید و یا پردازش شده در منطقه هنگام ورود به سایر نقاط کشور به میزان مجموع ارزش افزوده و ارزش مواد اولیه و قطعات داخلی بکار رفته در آن، تولید داخلی محسوب می شود.

تبصره: نحوه تشخیص و شرایط ورود کالاهای فوق الذکر به سایر نقاط کشور در آیین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.

ماده ۱۳- گمرک مکلف است تقاضای صاحبان کالا را برای ترانزیت کالا و حمل مستقیم از سایر مبادی ورودی به مناطق پذیرفته و تسهیلات لازم را از این جهت فراهم نماید.

قسمت چهارم: مقررات سرمایه گذاری و ثبت

ماده ۱۴- ورود و خروج سرمایه خارجی به منطقه و سود حاصل از فعالیت های اقتصادی و چگونگی و میزان مشارکت خارجیان در فعالیت های هر منطقه بر اساس ضوابط و مقررات مصوب و جاری در مناطق آزاد تجاری و صنعتی خواهد بود.

ماده ۱۵- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است بر اساس درخواست سازمان منطقه و طبق مقررات مصوب هیأت وزیران اقدامات زیر را انجام دهد:

الف- ثبت شرکت و یا شعب و نمایندگی شرکتهایی که قصد فعالیت در منطقه را دارند، منصرف از میزان مشارکت سهام داخلی و یا خارجی آنها و همچنین ثبت مالکیت های صنعتی و معنوی توسط نزدیکترین واحد ثبت اسناد و املاک منطقه.

ب- پس از تملیک سازمان منطقه، تفکیک املاک و مستغلات واقع در منطقه که توسط سازمان منطقه به اشخاص حقیقی و یا حقوقی واگذار می گردد و صدور اسناد مالکیت تفکیکی ذی ربط.

قسمت پنجم: مقررات متفرقه

ماده ۱۶- مقررات مربوط به اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تسامین اجتماعی در مناطق به تصویب هیأت وزیران می رسد.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

ماده ۱۷- هر گونه حقوق مکتسبه اشخاص حقیقی و حقوقی قبل از ایجاد منطقه معتبر بوده و ادامه فعالیت آن در چهارچوب طرح جامع منطقه مجاز خواهد بود.

ماده ۱۸- شرکت های بیمه ای که شرایط فعالیت در مناطق آزاد تجاری را دارند، مجاز به عرضه خدمات بیمه ای برای اشخاص حقیقی و حقوقی که در مناطق ویژه اقتصادی به انواع فعالیت های اقتصادی اشتغال دارند می باشند.

ماده ۱۹- وزارتخانه ها، سازمانها، مؤسسه ها و شرکتهای دولتی و وابسته به دولت در حیطه وظایف قانونی، خدمات لازم از قبیل برق، آب، مخابرات، سوخت و سایر خدمات را در حدود امکانات و یا نرخ های مصوب هیات وزیران به مناطق ارایه خواهند نمود.

تبصره - گمرک ایران مکلف است برای تسریع در انجام تکالیف محول شده در این قانون، در کلیه مناطق استقرار یابد.

ماده ۲۰- مناطق موجود تابع این قانون بوده و سازمانهای مسؤول مناطق ویژه اقتصادی که تا تاریخ تصویب این قانون ایجاد گردیده اند، جهت ادامه فعالیت خود مکلفند حداکثر ظرف یکسال (از تاریخ تصویب این قانون) وضعیت خود را با این قانون تطبیق دهند.

ماده ۲۱- فعالیت های درون هر منطقه به استثنای مواردی که در این قانون به آن اشاره شده است تابع قوانین و مقررات جمهوری اسلامی است.

ماده ۲۲- آئین نامه های اجرایی این قانون توسط دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

رئیس جمهور

وزیر امور اقتصادی و دارایی